

JORNADES EUROPEES DEL PATRIMONI 2009

JEP'09 A SABADELL

DEL 24 AL 27 DE SETEMBRE

Redescobreix el teu patrimoni

INVESTIGACIÓ PATRIMONIAL AL CASTELL DE CAN FEU (Juny - Juliol 2009)

La intervenció arqueològica encarregada per l'Oficina del Patrimoni de l'Ajuntament de Sabadell i realitzada entre els mesos de juny i juliol de 2009 al Castell de Can Feu ha proporcionat valuosa informació històrica sobre els orígens de l'edifici, i ha revaloritzat significativament el conjunt patrimonial, testimoniant la presència d'un important jaciment arqueològic d'època medieval en el seu subsòl.

La intervenció ha consistit en la realització de vuit cales de sondeig al subsòl de l'edifici, repartides per les cinc principals estances de la planta baixa. Amb aquesta actuació parcial tant sols ha estat possible constatar interès històric i arqueològic que presenta el conjunt, amb l'existència de restes

construïdes de certa entitat d'època medieval de tipus defensiu i fortificat, que tanmateix encara coneixem parcialment.

Els resultats obtinguts han permès establir una primera dinàmica històrica i evolutiva del conjunt que futures actuacions hauran de completar i confirmar.

FASE I – L'EDIFICI FORTIFICAT D'ÈPOCA MEDIEVAL (segles XII-XIII al XV)

Les excavacions arqueològiques han localitzat les restes parcials d'una edificació de planta rectangular de tipus fortificat amb un fossat defensiu que la rodeja pels costats nord i sud. D'aquesta edificació s'han localitzat alguns trams de mur fets de pedra i morter d'una gruixària considerable i dos trams de fossat associat, del que tant sols en coneixem la seva fondària que oscil·la a l'entorn dels dos metres. La seva amplada no s'ha pogut determinar en cap dels dos punts localitzats pel fet que s'estenia fora de les cales arqueològiques.

Aquesta construcció original de tipus fortificat, que en cap cas constituiria un castell com a tal, correspondria a una masia o *domus* fortificada, tal vegada amb una torre defensiva, i que pot ser datada a partir dels materials arqueològics entre el segle XII i XIII. En el seu interior s'han localitzat un total de quatre sitges per a l'emmagatzematge de cereal que van estar en funcionament fins al segle XV. Aquest edifici ens ha arribat força arrasat i tant sols es conserva a nivell de fonamentacions, ja que va ser molt modificat entre els segles

XVI i XVII amb la construcció d'una nova masia, pràcticament de nova planta, enderrocant i cobrint les parets existents i el fossat medievals.

FASE II – LA MASIA D'ÈPOCA MODERNA (segles XVI al XVIII)

Així doncs, durant l'època moderna, entre els segles XVI i XVII, un cop perduda la funció original de la masia fortificada, es va dur a terme la construcció d'un nou edifici tipus masia productiva damunt el mateix espai físic de l'edifici precedent, dedicada a l'explotació agrícola. Aquesta nova edificació va comportar el desmuntatge de les

parets antigues i la readaptació dels seus espais destinats a l'activitat agrícola. D'aquesta manera s'identifiquen varies estances principals articulades per dos grans murs mitgers i un gran celler a la part del darrera, que sembla que configurarien una masia de planta rectangular de tres naus. Amb la intervenció arqueològica s'han localitzat diferents parts d'aquesta masia, com ara restes de les parets perimetrals i dels murs interiors, així com elements atribuïbles als àmbits de les cuines i de la llar de foc. Així mateix, també destaca una galeria subterrània de 20 metres de llargada, ja coneguda d'antic, que correspondria a la masia d'època moderna.

FASE III – LA REFORMA I LA CONVERSIÓ EN CASTELL ROMÀNTIC (segle XIX-XX)

Finalment, durant les darreries del segle XIX la masia de Can Feu sofreix un procés constructiu i de reforma que la converteix en l'edifici que avui

coneixem, un castell d'estil romàntic amb elements arquitectònics de tipus historicista, com ara tores i torretes, grans finestrals i portalades, elements heràldics, etc.

La construcció d'aquest nou edifici va significar una transformació profunda de la masia precedent dels segles XVII-XVIII, especialment en la modificació interior dels seus espais funcionals i habitacionals, i en la seva fesomia i aspecte exterior. Tanmateix, la nova construcció va mantenir gran part de les parets mitgeres i gran part dels murs perimetrals de l'antiga masia, especialment les façanes de la cara nord i la cara oest, que van quedar imbuïdes i emmascarades pel nou edifici del *castell* del segle XIX. La façana principal del costat de migdia si que va ser totalment desmuntada i construïda de nou, anivellant-la i dotant-la de tres grans portals adovellats i grans finestrals ornamentats de tipus senyorial, que és la que existeix avui en dia.

Text i fotografies: Jordi Roig Buxó. Arqueologia i Patrimoni Arrago sl.

Fotografia panoràmica de l'edifici: Oficina del Patrimoni